

Samvittighed, som de ikke siden ere istand til paa nogen Maade at lette sig. Altsaa, mine Herrer! selv om der virkelig kunde opnaaes Noget ved Eder, erklærer jeg, at jeg for mit Bedkommende skal renoncere paa den. Jeg forlanger ikke, at denne Bestemmelse skal vedtages, men skal ganske henstille dette Spørgsmaal til de ærede Medlemmer. Det er et faa almindeligt, mennefteligt Spørgsmaal, at en Finantsminister ikke der kan forlange at have nogen afgjørende Mening, men jeg skal dog dertil sige, at, ligesom det ærede Udvalgs Fleertal har havt en Foranledning til at indføre denne Paragraph ved Hensynet til den kjøbenhavnste Indkomsskattelov, saaledes er det Noget, der i vor senere Udvikling paa ikke faa Steder er kommet ind, og som ogsaa foreligger her i de lovgivende Forsamlinger. Vi have ikke havt ganske faa Afsløsningscommissioner i de senere Aar, og for dem alle — for Sagt-, Høveri- og Huusmandspligtarbejdsafsløsning — er der forestrevet edelige Forsikringer af de Bedkommende, forinden de tiltraadte deres Functioner. Af Hensyn til disse Forbilleder har Fleertallet altsaa været fuldt berettiget til at optage dette Moment her, hvor der ligeledes er Spørgsmaal om at betroe Folk en overordentlig Indflydelse paa deres Medborgeres Bøjsærd.

Sylv. Jørgensen: Jeg kommer til endnu at sige et Par Ord. Den bedste Bestyrkelse, jeg har havt paa, hvilken Forvirring den nævnte Paragraph i Veiledningen har forarsaget, har jeg idag faaet af den høitærede Finantsministers Udtalelser; thi naar den høitærede Finantsminister kan misforstaae Veiledningen, saa er det intet Under, at den kan blive misforstaaet omkring i Landet. Jeg skal sige, hvori den høitærede Finantsministers Misforstaaelse bestaaer. Han erklærede, at han kunde gaae ind paa at stryge Stykket b, men ikke a; han vilde ikke stryge a, sagde han, thi det var ikke let at tænke sig, at en Forpagter skulde inklude sig paa at slutte en Accord, som ikke omtrent svarede til, hvad han kunde faae ud af Eiendommen, men det kommer ikke Skatte-loven ved. Her er ikke Tale om, hvordan det svarer Regning for ham eller ikke; men her er

Tale om, hvilken Indtægt Manden har havt, og ikke, for at bruge det Ord igjen, „kunde have havt“, og det var det, synes mig, som den høitærede Ministers Fortolkning gik ud paa. Men naar jeg henholder mig til selve det omtvistede Punkts Ordlyd, vil deraf tydeligt fremgaae, at dette Stykke aldeles ikke er skrevet for Forpagtere, men for Selveiere, for de Steder, som lovligen kunne bortforpagtes, men som ikke ere bortforpagtede. Begyndelsen af det lyder saaledes: „Er det en Eiendom, som lovligen kan bortforpagtes, undersøges, hvilken Forpagtningssum der antageligen kunde erholdes af samme med Besætning og Inventarium, naar den blev udbudet til Forpagtning, med Forpligtelse for Forpagteren at holde Eiendommen vedlige og at betale Skatter og Afgifter af Eiendommen, samt Tiender af samme.“ Jeg vil dog nu indstændigt opfordre den høitærede Minister til at sige, om han ikke ogsaa kunde gaae ind paa at stryge dette Stykke; saa Meget tør jeg i alt Fald forsikre, at det har ikke den mindste Smule med Loven at bestille, thi den siger, at en Mand skal svare af, hvad han har havt, og ikke af, hvad han kunde have havt.

Finantsministeren: Der er ikke nogen Misforstaaelse fra min Side, undtagen maaskee af det ærede Medlems første Foredrag — det tør jeg ikke benægte —, men det tør jeg sige, at siden det ikke er Bedkommende selv, der skal jugere over Sagen, men ogsaa Andre, er der aldeles afgjort ikke nogen Tvivl om, at en samvittighedsfuld og dygtig Taxator er berettiget til at tage Hensyn til saadanne Forhold i den almindelige Omfætning, som kunne have Indflydelse paa Salget, navnlig ogsaa det, at der er mange flere Liebhaveere, end der er Eiendomme, som kunne faaes, og disse derhos drives op til Priser, som gjøre, at Folk maae nøies med en mindre Grundrente, end der ellers kunde ventes. Det kan være fuldkommen tilstedeligt for Taxatorernes og for Commissionens Bedkommende at tage Hensyn til dette, navnlig saaledes som det maa foreligge af de Priser, der senest ere opnaaede for det Slags Eiendomme, hvorimod jeg vilde ansee det for urigtigt, ja usforsvarligt, naar man